

Протокол

№

гр. София, 11.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 11.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1177** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК на именното повикване в 14:43 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - М. Т. С. редовно призован, се явява лично и с адв. Х., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ДИРЕКТОРЪТ НА ТП НА НОИ - ГР.С. редовно призован, представлява се от юрк. П., с пълномощно по делото.

СГП - редовно призована, не изпраща представител.

Свидетелите И. Р. Р., редовно призован, се явява.

Г. Т. Х., нередовно призован, не се явява. В призовката е записано че такъв блок с този номер и буква няма в ж.к. Л..

Щ. Щ. Щ. редовно призован, се явява.

Страните /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА писмо на ответника, постъпило на 21.10.2020г., в което изразява становище по представените от жалбоподателя на 15.10.2020г. доказателства. Представя Доклад от Г. Т. Х. – временен синдик по т.д №10131/1992г. по описа на СГС и декларация.

ДОКЛАДВА отговор - становище от жалбоподателя, постъпило на 28.10.2020г.

ДОКЛАДВА молба от жалбоподателя, постъпила на 14.12.2020г., в която посочва

адреси за призоваване на допуснатите свидетели и моли същите да бъдат призвани.

Пристъпи се към разпит на св. Р.

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля по представената лична карта:

И. Р. Р. 81г., българин, български гражданин, неосъждан, нямам със страните взаимоотношения от родствен, служебен, съдебен характер, които да ме направят пристрастен или да повлияят на показанията ми.

Свидетелят, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Обеща да каже истината.

Разпитан, свидетелят отговори: Работил съм преди в ДП „С.“. Аз основах първото предприятие, което се наричаше П. /предприятие за изграждане на материалната база/ на СО – „Вагоностроене“. После СО – „Вагоностроене“ се отдели от Б. 1987г. - март месец. Аз завеждах проектирането. Това предприятие е един малък инженеринг, при което аз ръководих дирекцията по проектиране. СО – „Вагоностроене“ премина към „С.“, а преди това беше предприятие за изграждане на материалната база. „Т.“ беше шапката на всички тези – „Т.“, ЖП завода, ЖП завод в Д., ЖП завод в Б. и трамвайния завод „Т.“. СО – „Вагоностроене“ не е прекратявало дейност, то просто премина към „С.“, по-скоро то беше основата за създаването на „С.“. Генералният директор на „С.“ беше Д. Р., който почина.

ЮРК. П.: Възраждам, има документи чрез, които се установява правоприемство.

Съдът не уважава възражението и продължава разпита на свидетеля.

Свидетелят: До 28.05.1989г. аз бях директор - проектиране и сигурно съм подписвал УП-та. След като СО – „Вагоностроене“ премина в „С.“, аз тогава продължих да съм ръководител на „ателие“, което беше всъщност дирекция, но го наричаха по нов начин, но вече нямах разрешение да подписвам УП-та. При нас с този инициал И. Р. бях само аз в това предприятие до 28.05.1989г. Не познавам хората, които са работили в „С.“, които се занимаваха с боядисване, ремонти, заварчици и т.н. Те изпълняваха мои проекти. В С. има 240 души да се казват И. Р.. Това ми го казаха от СДВР. Не познавам лицето М. Т. С..

На въпроси на юрк. П., свидетелят отговори: Всички тези заводи, които посочих по-горе всички железопътни заводи в С. преминаха към „С.“, включително и „Т.“ – трамвайния завод С.. До 1991г. съм сигурен че бяха към „С.“. Не мога да кажа след този момент къде са отишли тези заводи. Сега знам, че не съществуват. В момента съществува само железопътния завод в Б. и „Т.“. „С.“ имаше три подразделения. Всички железопътни заводи се обслужваха от нас. До 1991г. съм сигурен, защото аз трябваше да довършвам задача към трамвайния завод и да го караме в П.. В „С.“ работиха 49 служители от 1987 година.

ЮРК. П.: Моля да бъдат предявени издадените документи от „С.“ УП-3 от 2000г. и УП-2 и да каже свидетелят на кого е този подпис?

Съдът предяви на свидетеля УП-3 на лист 137 от делото и УП-2 на лист 138 от делото.

Свидетелят отговори: Този подпис не е моя.

Въпрос на юрк. П.: Призоваван ли сте във връзка с някакво разследване?

Свидетелят: Да, призоваван съм в СДВР и в 07 районно срещу НОИ. Полагал съм поне 100 подписа, за да се прави експертиза, но не съм аз подписвал тези документи. Нямам представа какъв е резултата от експертизата, но разбрах, че не е моя подпис.

ЮРК. П.: Става дума за Прокурорска преписка № 11356/2015г. по описа на Софийска районна прокуратура, по което от извършена графологична експертиза, от която се установява, че изследваните документи не са подписани от И. Р., като подписа е

сравняван с подписа на този свидетел и е установено, че е бил имитиран. Представям за сведение от 2002г. молба за пенсиониране, подписана от свидетеля И. Р., в която молба е положен неговият подпис.

Съдът предяви молбата на свидетеля:

Свидетелят: Да, това е моят подпис. Две години ми криха документите НОИ и ми отказваха пенсия.

На въпрос на адв. Х., свидетелят отговори: Подписът за който твърдя, че не е мой мисля, че в известна степен прилича на моя, но е много далеч от него. Не мога да кажа дали се доближава до него.

Страните /поотделно/: Нямаме въпроси към свидетеля.

Поради изчерпване на въпросите, съдът освободи свидетеля от залата.

В залата се въведе свидетелят Щ. Щ. Щ..

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля по представената лична карта:

Щ. Щ. Щ. – 65г., българин, български гражданин, неосъждан, нямам със страните взаимоотношения от родствен, служебен, съдебен характер, които да ме направят пристрастен или да повлияят на показанията ми.

Свидетелят, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Обеща да каже истината.

Разпитан свидетелят отговори: Бил съм директор на С. от 1988г. до ликвидацията на предприятието през 2012г. Първо бях началник на строителни обекти, после зам.-директор, директор, зам.- генерален и генерален директор.

На свидетеля се предявява заповед от 08.01.1997г. на лист 203 по делото.

Свидетелят: Тази заповед ми е предявявана от синдика Г. Х.. Върху заповедта има три печата, защото ДП „С.“ е последното предприятие, което трябваше да събира ведомостите на всички подразделения на СО – „Вагоностроене“, „Т.“ на ДФ – „С.“ и на всички подразделения. В тази заповед пише, че имам право да издавам УП-2 и УП-3 за пенсиониране на служители. Предавал съм в НОИ разплащателни ведомости и имам протоколи за това. Това стана като се описва се ведомост номер еди кой си, от година до еди коя си година. Не всички ведомости бяха приети от НОИ, защото 2015г. настъпи едно изменение на закона. Преди изменението, където и да немериш ведомости си длъжен да ги предадеш, а след това изменение нямаше кой да ме упълномощи да ги предам тези ведомости - непредадените. Затова писах писмо до Б. П. – управителя на НОИ тогава, че имам непредадени ведомости и НОИ не ги приема. А той ми отговори, че неправомерно не ги приема, но трябва да се спази еди кой си норматив. Пускал съм и жалби до управителя на НОИ, че имам непреддени ведомости и отказват приемане.

На свидетелят се предяви лист 204.

Свидетелят: Да, този лист носи моя подпис. Предал е моя подпис, жалбата също носи моя подпис и това е писмото, за което говорих преди малко.

ЮРК. П.: Твърдя, че тези документи са приложени по друго съдебно производство, по друг аналогичен казус. Те не присъстват в настоящата административна преписка затова съм ги представила с отделна молба.

На въпрос на съда, свидетелят отговори: Писмото, в което се твърди, че има някаква проверка от МВР К. на лист 210 от делото аз го разбирам по следния начин; НОИ пускат сигнали и викат хората да ги разпитват дали са работили в някои предприятия. Докато аз работих в ДП – „С.“ имаше двама И. Р. и И. Р.. И. Р. току - що беше в залата и излезна. И. Р. работеше през този период, през който аз работех в ДП - С.. Той беше

един от директорите. Всички директори имаха право да издават УП-та, по-точно, да ги подписваме. На И. Р. аз съм му подписал освобождаването от работа и съм му издал УП. Нямам представа какво се случи с И. Р..

На въпрос на юрк. П., свидетелят отговори: „С.“ имаше три поделения в С.; извън тях – П. - М., Метални конструкции - В., Червено знаме – Б.. В С. бяха „С.“, директор на второто беше В. К. и третото на И. Р.. И. Р. беше в С., но не мога да се сетя на какво поделение беше. Тези трите се занимаваха със строителство, И. Р. беше проектант, но имаше и други, които не мога да се сетя какви бяха. „Т.“ беше поделение към СО – „Машиностроене“. Не е вярно, че не съм имал право да подписвам УП-та в т. 3, това което казва ответника, че е записано, че имам право да събирам документи само на СМИ – „С.“ не е вярно, защото разбирането на тази точка както е записана е, че не следва да ме ограничава да събирам документи и на другите предприятия, защото това предприятие „С.“ беше последното предприятие, което трябваше да събере цялата документация на всички други предприятия.

ЮРК. П.: С решение на ВАС по адм. дело № 8922/2019г. е прието, че с въпросната заповед Щ. е бил упълномощен само за „С.“. Вие ли предадохте ведомостите?

Свидетелят: С този приемо-предавателен протокол не съм предал всички ведомости, които съм имал, защото ми прашаха човек от НОИ, който да обработва ведомостите и да им слага едни кодове. Поради големия обем на работа многократно съм ги предавал и съм уведомял Б. П., че има непредадени. Отново уточнявам, че въпреки, че е посочен периода 1982г.-1999г. то не се предадени всички документи, които касаят този период. До ден днешен чакам НОИ да даде указания как точно ще стане взимането на останалите в мен ведомости. И в момента има ведомости при мен. Какво ще стане ако умра?

ЮРК. П.: Във връзка с приложените по делото доказателства, че към 1997г. фирмата на практика не е извършвала каквато и да е дейност и архива е унищожен, моля да обясните ДП – „С.“ извършвала ли е дейност и имало ли е наети лица към 1997г.?

Свидетелят: Да, извършвали сме дейност, имаше наети работни лица. Тогава заседанието беше не само за ликвидиране, но и за оздравяване на предприятието. Предприятието продължи да работи нормално, дори са връщани големи кредити в процес на ликвидация. Познавам М. Т.- беше началник на строителни обекти. Аз не издавам такива документи, на мен ми ги носят и аз ги подписвам. За УП-2 и УП-3 са издавани от наши служители. Аз не ги проверявам, а ги подписвам. Не мога да кажа дали тези УП-та са част от предадените ведомости, защото трябва да сравнявам по протоколи и по имена.

Протоколите за приемане и предаване в НОИ са почнали от 2012г. Ако тези документи са издадени 2000г. означава, че те са били все още при мен ведомостите за тях. През 1990г.-1997г. той М. Т. беше началник на Киноцентър - Б. за анимационните филми, беше началник в ЖП завода на няколко обекта, във „В.“ – предприятие, в което сме извършвали ремонти и още други обекти.

На въпрос на адв. Х., свидетелят отговори: През 2000г. архива на предприятието се съхраняваше на адрес; „М. Л.“ 9-11, защото тогава [фирма] приватизира ЖП завода.

Страните /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

Поради изчерпване на въпросите, свидетелят се освободи от залата.

Адв. Х.: Искам само да отбележа, че ТП на НОИ е приел през 2014г. с Приемо-предавателен протокол № 4696 разплащателна и трудово-правна документация на ДП „С.“.

ЮРК. П.: Това е станало по силата на приложимата наредба, която от 2015г. е променена. Представям и моля да приемете решение на СГС, Протокол от събрание на кредиторите и решение на СГС от 2012г.

АДВ. Х.: Не възразявам да се приемат представените документи.

По доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства.

АДВ. Х.: Считам, че не е необходим разпита на свидетеля Х. и моля да бъде заличен.

ЮРК. П.: Не възразявам

Съдът като съобрази становището на страните,

О П Р Е Д Е Л И:

ЗАЛИЧАВА от списъка на свидетелите Г. Т. Х..

АДВ. Х.: Няма да соча други доказателства и нямам доказателствени искания. Считам делото за изяснено от фактическа страна.

ЮРК. П.: Моля да ми бъде дадена възможност да представя молби по чл.192 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК във връзка с твърдението на свидетеля Щ., включително и във връзка с извършването на строителни дейности на посочените обекти.

АДВ. Х.: Моля да задължите ответната страна да уточни какви факти и обстоятелства ще установява с направеното доказателствено искане.

Съдът като взе предвид становището на страните,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА възможност на ответника, да представи писмени молби по делото, с препис за жалбоподателя по чл.192 от ГПК, като по отношение на тяхната основателност, съдът ще изрази становището си след като същите постъпят по делото.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 13.05.2021г. от 15:00 часа, за която дата и час страните редовно уведомени.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:01 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: